

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců Mgr. Kateřiny Kozákové a Mgr. Ondřeje Hrabce ve věci

žalobce: **Ing. M. H.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Igorem Žižkem,
sídlem Moskevská 697/72, 101 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy,**
sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2023, č.j. MHMP 2163964/2023,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Úřad městské části Praha 11, odbor výstavby (dále též „prvoinstanční správní orgán“ nebo „stavební úřad“), vydal dne 23. 9. 2022 exekuční příkaz č.j. MCP11/22/055100/OKS/Kra k vynucení povinnosti zákazu užívání hospodářské stavby nazvané „Komplex budov X“

na pozemcích parc. č. XA, XB a dřevěné terasy na pozemku parc. č. XC, vše v k. ú. X k nepovolenému účelu hostinské činnosti dle předběžně vykonatelného rozhodnutí stavebního úřadu č.j. MCP11/22/035359/OV/Bu, sp. zn. OV/21/039544/Bu, ze dne 15. 6. 2022 (dále též „exekuční titul“) a stanovil způsob provedení exekuce ukládáním donucovacích pokut. Právní moc exekučního titulu nastala dnem 19. 10. 2022.

2. Dne 28. 11. 2022 prvoinstanční správní orgán rozhodnutím č.j. MCP11/22/064884/Kra (dále také „rozhodnutí o uložení první donucovací pokuty“) žalobci uložil první donucovací pokutu ve výši 20 000 Kč za neplnění povinnosti dle exekučního titulu ve dnech 24. 9., 27. 9., 30. 9., 1. 10., 7. 10. a 22. 10. 2022. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl rozhodnutím č.j. MHMP 2163964/2023, které bylo žalobci doručeno dne 2. 11. 2024.
3. Dne 20. 10. 2023, tedy před nabytím právní moci rozhodnutí č.j. MCP11/22/064884/Kra, prvoinstanční správní orgán rozhodnutím č.j. MCP11/23/068046/OV/Pre (dále také „rozhodnutí o uložení druhé donucovací pokuty“ nebo také „prvoinstanční rozhodnutí“) žalobci uložil druhou donucovací pokutu ve výši 100 000 Kč za neplnění povinnosti dle exekučního titulu v období od 1. 4. 2023 do 13. 10. 2023. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 30. 10. 2023, č.j. MHMP 1812745/2024, které bylo žalobci doručeno dne 2. 11. 2024 (dále „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím byla výše pokuty snížena na 80 000 Kč, ve zbytku bylo prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno. Proti napadenému rozhodnutí žalovaného žalobce brojí podanou žalobou.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalobcovy odvolací námítky nebyly vypořádány zákonem předvídaným způsobem. Konkrétně uvádí, že závěr žalovaného o předběžné vykonatelnosti rozhodnutí o uložení druhé donucovací pokuty je nesprávný a v pořadí druhá donucovací pokuta byla žalobci uložena v rozporu s § 129 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále „správní řád“), neboť k tomu došlo před právní mocí rozhodnutí o uložení první donucovací pokuty. Dále namítá, že žalovaný v odvolacím správním řízení nesprávně vypořádal námítky žalobce týkající se věrohodnosti svědků, důkazní způsobilosti podnětu třetích osob, neobjektivnosti soukromých listin a důkazů, protokolu o neformální prohlídce a s ním souvisejícím zjištěním o pohybu osob ve společenském oděvu a provozování hostinské činnosti. Dle žalobce nemůže být věrohodnost svědků prokázána v jiných řízeních, když jde o odlišná řízení s jiným okruhem účastníků. Pokud jde o důkazy z veřejně dostupných zdrojů (např. youtube videa, různé další internetové stránky), žalobce již v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí konkrétně popřel jejich objektivnost a v této souvislosti odkázal na projekt „Ověřovna!“ (<https://www.irozhlas.cz/zpravy-tag/overovna>) snažící se vysvětlovat a zasazovat do kontextu nepravdivé informace, polopravdy nebo překroucená fakta. Protokol o neformální prohlídce nemůže být dle žalobce zákonným důkazem a ani zjištění o pohybu osob ve společenském oděvu automaticky neznačí, že tyto osoby se účastní svatební hostiny. Sankce uložená v horním maximu sazby je stanovena v nepřiměřené výši.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že obsahem žalobních námitek jsou v podstatě námítky odvolací, se kterými se již podrobně vypořádal v odůvodnění napadeného

rozhodnutí. Proto v plném rozsahu odkázal na vypořádání těchto odvolacích námitek v odůvodnění napadeného rozhodnutí, z nějž ve svém vyjádření cituje.

III. Jednání soudu

6. Na ústním jednání konaném dne 17. 9. 2025 žalobce odkázal na obsah žaloby a setrval na svém návrhu napadené rozhodnutí zrušit. Žalovaný rovněž setrval na svém procesním stanovisku a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a vyjádření k žalobě.
7. Soud na ústním jednání vysvětlil, že nebude k důkazu provádět žalobcem navržené důkazy listinami, které jsou součástí spisového materiálu, neboť z něj při přezkumu zákonnosti rozhodnutí žalovaného vychází a správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008 - 117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud dále k důkazu neprovedl printscreen internetové stránky <https://www.irozhlas.cz/zpravy-tag/overovna>, neboť jej s ohledem na žalobní tvrzení nepovažuje pro rozhodnutí soudu za potřebný. Pro rozhodnutí soudu zcela postačuje obsah správního spisu. Provedení jiných důkazů žalobce ani žalovaný nepožadovali.

IV. Posouzení žaloby

8. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
9. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce shledává ve skutečnosti, že dle jeho názoru nebyly jeho odvolací námitky vypořádány zákonem předvídaným způsobem. K tomu soud uvádí, že institut nepřezkoumatelnosti nelze vztáhnout na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014-78, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, či ze dne 7. 5. 2019, č. j. 7 As 362/2018-23). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí zakládají též tzv. opomenuté důkazy, jimiž se správní orgán přes návrh účastníka vůbec nezabýval (srov. např. rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2008, č. j. 4 As 21/2007-80). Samotný nesouhlas žalobce s rozhodnými důvody uvedenými v napadeném rozhodnutí pak nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů nezakládá.
11. Ze správního spisu soud zjistil, že veškeré odvolací námitky uplatněné žalobcem v jeho odvolání ze dne 23. 11. 2023 byly žalovaným v napadeném rozhodnutí vypořádány, a to zcela srozumitelným způsobem. Napadené rozhodnutí pak není ani nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť jeho odůvodnění svědčí o skutkových a právních důvodech, které vedly žalovaného k vydání rozhodnutí a je srozumitelné, přičemž výrok není

rozporný s odůvodněním a má oporu v zákoně (viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2003, č. j. 7 A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS).

12. Dále se soud zabýval námitkou nezákonnosti napadeného rozhodnutí, kterou spatřuje v nepřípustnosti uložení druhé donucovací pokuty a námitkou nedostatečného zjištění skutkového stavu věci, v níž brojí proti způsobilosti jednotlivých důkazů prokázat zjištěný stav věci.
13. Před samotným vypořádáním těchto žalobních námitek nicméně soud předesílá, že žalobcovy žalobní námitky se v podstatném rozsahu překrývají s námitkami, které uplatnil ve svém odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí a jež byly v napadeném rozhodnutí žalovaným vypořádány. Pokud žalobce v podané žalobě nepolemizuje se závěry žalované a pouze setrvává na své již vyřčené argumentaci, sám značně snižuje svou šanci na procesní úspěch, neboť soud nemůže za žalobce argumenty domýšlet (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016-38). *Mutatis mutandi* uvedené platí i pro námitky obecně vznesené. Tedy, neprezentuje-li žalobce v žalobních bodech dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128). Městský soud se v takovém případě věnuje žalobcem uváděným skutečnostem ve stejné míře obecnosti, v jaké své námitky vznesl žalobce (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31).

IV. 1 posouzení přípustnosti uložení druhé donucovací pokuty v době, kdy ještě nenabyla právní moci první donucovací pokuta

14. Přezkum rozhodnutí o uložení donucovací pokuty v rámci správní exekuce je omezen na to, zda rozhodnutí o uložení donucovací pokuty má náležitý podklad, tj. zda zákaz užití stavby k hostinským účelům byl nařízen, zda orgánu, který ukládá donucovací pokutu, taková pravomoc náleží, zda jsou splněny podmínky § 129 správního řádu, a zda při ukládání uvedené pokuty byla dodržena pravidla řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2013, č. j. 9 As 33/2012 - 40). Mezi stranami je spor toliko o splnění podmínek dle § 129 správního řádu, konkrétně, zda je přípustné uložit další donucovací pokuty v době, kdy ještě nenabyla právní moci rozhodnutí o předchozí donucovací pokutě.
15. Podle § 129 odst. 1 správního řádu platí, že *nelze-li nebo není-li účelné provádět exekuci náhradním výkonem nebo přímým vynucením, vymáhá se splnění povinnosti postupným ukládáním donucovacích pokut do výše nákladů na náhradní výkon, a nelze-li náhradní výkon provést, až do výše 100 000 Kč. Exekuční správní orgán uloží povinnému donucovací pokutu rozhodnutím, v němž mu určí, aby ji zaplatil ve lhůtě nejméně 15 dnů ode dne nabytí právní moci.*
16. Slovní spojení užitá v § 129 odst. 1 správního řádu - „*postupné ukládání donucovacích pokut*“ - je neurčitým právním pojmem. Neurčitý právní pojem je nutno – přes některé podobné rysy – odlišovat od správního uvážení (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 4. 2014, č. j. 8 As 37/2011-154, č. 3073/2014 Sb. NSS, odst. 14-15). Neurčité právní pojmy neposkytují správnímu orgánu prostor pro uvážení, které by následně bylo omezeně soudně přezkoumatelné. Správní orgán musí neurčitý právní pojem vyložit, zjistit skutkový stav a na takto zjištěný skutkový stav pojem aplikovat. Soud postup

správního orgánu při používání neurčitých právních pojmů přezkoumává v plném rozsahu (rozsudek NSS ze dne 28. 1. 2015, čj. 1 Azs 200/2014-27, č. 3200/2015 Sb. NSS, odst. 29).

17. Soud souhlasí s žalobcem, že z etymologického významu slova „*postupně*“ lze dovodit význam „*následující po sobě v pořadí, probíhající v časovém pořádku*“, posloupnost je „*pořadí, v kterém něco za něčím následuje*“ [např. V. Machek: Etymologický slovník jazyka českého a slovenského, Praha 1957 či Michálek, E. (1965). Z HISTORIE SLOV POSLOUPNÝ, POSTOUPNÝ, POSTUPNÝ. *Listy Filologické / Folia Philologica*, 88(1), 52–55.]. Při výkladu použitého slovního spojení „*postupně ukládání donucovacích pokut*“ je ovšem třeba přihlédnout i k jeho sémantickému významu, tedy významu slova v celkovém kontextu, v jakém je toto slovo ve větě (ustanovení právního předpisu) použito.
18. Účelem ukládání donucovacích pokut je přimět povinného, aby dodatečně splnil svou povinnost. Donucovací pokuta nemá charakter sankce nebo náhrady škody, ale prostředku k vymození uložené povinnosti. Z tohoto důvodu ji lze uložit opakovaně (Fiala a spol.: Správní řád. Praktický komentář, Wolters Kluwer (ČR), Praha, 2020, právní stav v ASPI k: 01. 05. 2020). Při uložení donucovací pokuty je přitom třeba ponechat správnímu orgánu prostor k uvážení, kdy a v jakém rozsahu se případně rozhodne na základě konkrétních okolností daného případu donucovací pokutu uložit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2011, čj. 8 As 10/2010-84).
19. V kontextu shora uvedeného, s přihlédnutím k postavení daného slovního spojení v rámci celé věty a účelu daného ustanovení je třeba výraz „*postupným ukládáním pokut*“ vykládat jako oprávnění správního orgánu prostřednictvím opakovaně ukládaných pokut domoci vymození uložené povinnosti. Přičemž tato „*opakovanost*“ není nijak vázána na účinnost předcházející pokuty. Celková výše takto postupně ukládaných pokut nesmí přesáhnout limit uvedený v § 129 odst. 1 správního řádu.
20. Donucovací pokutu podle § 129 odst. 1 správního řádu proto lze ukládat opakovaně, v souladu s jejím účelem a s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu, a bez ohledu na to, zda předcházející pokuta již nabyla právní moci.
21. V posuzované věci byl žalobce exekučním titulem zavázán ke zdržení se užívání hospodářské stavby a dřevěné terasy k nepovolenému účelu hostinské činnosti. Žalobce tuto povinnost dle zjištění žalovaného, resp. prvoinstančního správního orgánu, neplnil, a proto prvoinstanční správní orgán dne 23. 9. 2022 vydal exekuční příkaz o provedení exekuce ukládáním donucovacích pokut. První donucovací pokuta byla žalobci uložena dne 28. 11. 2022 za neplnění povinnosti dle exekučního titulu v žalovaném zjištěném období od 23. 9. 2022 do 13. 10. 2022. Jelikož žalobce dle zjištění správních orgánů v neplnění povinnosti dle exekučního titulu pokračoval, byla žalobci dne 20. 10. 2023 za druhé zjištěné období od 1. 4. 2023 do 13. 10. 2023 uložena další donucovací pokuta. Nelze tak přehlédnout, že obě donucovací pokuty byly uloženy za jiná období a druhá pokuta byla uložena zhruba s ročním odstupem od první pokuty.
22. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně srozumitelně a logicky vysvětlil, že k uložení druhé donucovací pokuty přistoupil z důvodu, že žalobce v porušování povinnosti uložené mu exekučním titulem nadále pokračoval. Toto odůvodnění je zcela v souladu s účelem donucovacích pokut coby nástrojů exekučního řízení sloužících k nedobrovolnému vymození uložené povinnosti.

Shodu s prvopisem provedla S. K.

23. Argumentaci žalobce, že žalovaný postupoval nezákonně, pokud druhou donucovací pokutu uložil, aniž by počkal na právní moc první donucovací pokuty, a tuto žalobní námitku, proto soud považuje za nedůvodnou.

IV. 2 nesprávné zjištění skutkového stavu

24. Žalobce namítá, že „*podnět k šetření*“ není sám o sobě důkazem, jde o subjektivní názor autora podnětu. Správní orgán je povinen zahájit vlastní šetření, ověřit tvrzení a podložit je důkazy. Ani z údajů ÚMČ Praha 11 o termínech svatebních obřadů nelze bez dalšího dospět k závěru, že se na místě též konala „*svatební hostina*“. Svatební obřad pochopitelně není totéž, co svatební hostina. Tyto dvě události nejsou vzájemně podmíněné a mohou se (ne)konat nejen na různých místech, ale i v různých dnech. Není nic neobvyklého, že se po svatebním obřadu žádná svatební hostina nekoná, třeba právě proto, že to prostory obřadu neumožňují, příkladem budiž obřadní síň radnice nebo kostel, synagoga atd. Námitku zcela shodného obsahu žalobce uplatnil již v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalovaný na str. 4 napadeného rozhodnutí k tomu uvedl, že na základě podnětů třetích osob, jejichž věrohodnost byla prokázána v jiných řízeních, a na základě poskytnutých informací od příslušného matričního úřadu Městské části Praha 11 o termínech svateb konaných v komplexu X provedl vlastní šetření, zda povinný upustil od užívání, resp. umožnění užívání stavby na pozemku parc. č. XA v k.ú. X k provozování hostinské činnosti, související s pořádáním svatebních hostin. Z uvedeného vyplývá, že ani žalovaný nepovažuje „*podnět k šetření*“ za důkaz, ale toliko za podnět k prošetření věci. Pokud jde o informaci matričního úřadu Městské části Praha 11 o termínech svateb, žalovaný dostatečně osvětlil, že šlo rovněž o zjištění učiněná za účelem zahájení vlastního šetření věci. Posouzení věrohodnosti osob podávajících podnět je pak potřebné toliko k posouzení důvěryhodnosti podaných podnětů a zahájení vlastního šetření. Žalobce se mylí, pokud klade žalovanému za povinnost posoudit objektivní věrohodnost osob, které nejsou v řízení slyšeny jako svědci a v řízení nepodávají ani jiné důkazy. Soud k této námitce tedy uzavírá, že ke shodně znějící odvolací námitce žalovaný dostatečně a srozumitelně posoudil a vysvětlil úlohu podnětů třetích osob i informací od matričního úřadu pro účely zahájení vlastního šetření žalovaného. S tímto vysvětlením se městský soud ztotožňuje a v plném rozsahu na něj odkazuje.
25. Žalobce dále namítá, že v rámci odvolacího řízení důvodně a dostatečně popřel neobjektivní soukromé listiny a důkazy a namítl jejich pravost. K tomu soud uvádí, že ze správního spisu vyplývá, že námitku nevěrohodnosti důkazů z veřejných zdrojů žalobce uplatnil ve svém podání ze dne 23. 11. 2023. Zde ve zcela obecné rovině uvedl, že „*internetové stránky, údajné recenze na internetových stránkách, údajná „prezentace“ na „sociálních sítích“ nelze použít jako důkaz, protože internet je plný deepfake videi, fotografií a textů generovaných umělou inteligencí, falešných profilů na „sociálních sítích“ a různých internetových platformách vč. seznam.cz, google.com facebook.com apod.*“ Ačkoli je třeba dát žalobci za pravdu, že k obsahu internetu je třeba přistupovat nanejvýš obezřetně, žalobce se mylí, pokud se domnívá, že informace či videa zveřejněná na internetu nelze použít jako důkaz. Prvostupňový správní orgán v prvostupňovém rozhodnutí zcela konkrétně uvedl odkazy na videa a internetové stránky, z nichž při své rozhodování vycházel a pokud žalobce tyto důkazy považoval za fiktivní či jinak nepravdivé, měl tyto námitky ve svém odvolání konkrétně uplatnit. Nic takového ovšem neučinil a nečiní tak ani nyní. Ani soud tak nemá důvodu o jejich věrohodnosti pochybovat a v plném rozsahu odkazuje

na posouzení důkazů tak, jak jej provedl prvostupňový správní orgán v prvostupňovém rozhodnutí a následně žalovaný v rozhodnutí napadeném.

26. Žalobce dále namítá, že protokol o „neformální“ prohlídce není zákonným důkazem. Rovněž tuto námitku žalobce již uplatnil jako námitku odvolací. Žalovaný k tomu na str. 5 napadeného rozhodnutí uvedl, že prohlídka byla provedena přiměřeně podle § 132 odst. 2 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, který stanoví, že stavební úřad je oprávněn ve veřejném zájmu provádět kontrolní prohlídky stavby. V případě provádění kontrolní prohlídky stavby, stavební zákon nestanoví, že je stavební úřad povinen někoho vyzývat k účasti na kontrolní prohlídce stavby. Stav stavby žalovaný, resp. prvostupňový správní orgán, zjistil z veřejného prostranství, a proto nebylo v rozporu se zákonem, pokud za daných skutkových okolností (několik zmařených pokusů učinit kontrolní prohlídku za přítomnosti dotčených osob) přistoupil k provedení kontrolní prohlídky stavby bez přítomnosti dotčených osob.
27. Podle § 51 odst. 1 správního řádu platí, že *k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.*
28. Tuto žalobní námitku žalobce vznesl ve shodném znění, jak ji již uplatnil v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, aniž by jakkoli reagoval na její vypořádání provedené žalovaným v napadeném rozhodnutí. Soud se s vypořádáním této námitky provedeným žalovaným v napadeném rozhodnutí souhlasí a pro stručnost na něj odkazuje. K tomu pouze dodává, že podle § 51 odst. 1 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Vzhledem k tomu, že soud souhlasí s žalovaným, že protokol o neformální prohlídce lze považovat za listinu získanou zákonným způsobem, mohla tato sloužit jako důkaz ve správním řízení.
29. Namítá-li žalobce, že závěr žalovaného, že *„se svatebními obřady jsou prakticky vždy spojeny svatební hostiny“* je nepodložený, soud uvádí, že žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně, srozumitelně a logicky správně odůvodnil, na základě jakých myšlenkových úvah dospěl k závěru, že v tomto konkrétním případě bylo lze očekávat, že po svatebním obřadu bude následovat i svatební hostina na místě samém. Předně žalovaný uvedl, že ze svatebního videa zveřejněného na serveru youtube, je zřejmé, že svatba K. se konala 27. 5. 2023 v komplexu X, dále je zcela zřejmé že po svatebním obřadu se zde konala i svatební hostina včetně krájení svatebního dortu. Na dalším videu zveřejněném na serveru youtube je zachycen celkový pohled na komplex X, svatební obřad s oddávajícím církevním hodnostářem, ale i svatební hostina a „vzájemné krmení“ novomanželů včetně zřetelného data 30. 5. 2023. Právě s ohledem na to, že data těchto svatebních videí korespondují s daty svateb z podnětů a z informací poskytnutých v součinnosti s matričním úřadem, dospěl žalovaný k závěru, že zákaz provozování hostinské činnosti v posuzovaném období nebyl respektován.
30. Rovněž s tímto posouzením se soud ztotožňuje a pro stručnost odkazuje na str. 4 napadeného rozhodnutí a str. 3 rozhodnutí prvostupňového.

IV. 3 nepřiměřená výše druhé donucovací pokuty

Shodu s prvopisem provedla S. K.

31. Žalobce namítá, že donucovací pokuta má povahu sankce za neplnění rozhodnutí veřejné moci a platí pro ni zásada přiměřenosti. Tuto zásadu žalovaný nedodržel, když bez jakéhokoli zkoumání přiměřenosti rovnou zvolil nejvyšší možnou sankci.
32. I tuto žalobní námitku žalobce doslova opsal z odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, a to aniž by jakkoli reagoval na to, že napadeným rozhodnutím byla výše pokuty změněna, a to na částku 80 000 Kč.
33. Podle § 129 odst. 2 první věta správního řádu platí, že *výši pokuty exekuční správní orgán určí s ohledem na povahu nesplněné povinnosti*. Přičemž podle § 129 odst. 1 věta první správního řádu platí, že *[.] vymáhá se splnění povinnosti postupným ukládáním donucovacích pokut do výše nákladů na náhradní výkon, a nelze-li náhradní výkon provést, až do výše 100 000 Kč*.
34. Rozhodování o výši pokuty tak spadá pod správní uvážení žalovaného, který je co rozsahu limitován výší nákladů na náhradní výkon, resp. částkou 100 000 Kč, přičemž určujícím ukazatelem je povaha nesplněné povinnosti. Předmětem přezkumu správního uvážení správním soudem je pak toliko posouzení toho, zda správní orgán nevybočil z mezí a hledisek stanovených zákonem, nezneužil správní uvážení, je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem [nález Ústavního soudu ze dne 16. 3. 2006, sp. zn. IV. ÚS 49/04 (N 62/40 SbNU 607)].
35. Na str. 4 odůvodnění prvostupňového rozhodnutí prvoinstanční správní orgán uvedl, že při posuzování výše pokuty, byla uvážena závažnost stavu věci, a to opakované a zjevné ignorování exekučního titulu, což je samo o sobě společensky škodlivým jednáním, a dále přetrvávající ohrožení veřejného zájmu, zejména zdraví osob, kdy neinformovaní uživatelé stavby, jichž bylo v rozhodném období několik set až nižších jednotek tisíc, vstupují do stavby v dobré víře, že její užívání k činnostem zde provozovaným je legální a především bezpečné, což nelze garantovat, jestliže užívání stavby k danému účelu nebylo povoleno stavebním úřadem. Žalovaný napadeným rozhodnutím původně uloženou pokutu ve výši 100 000 Kč snížil na 80 000 Kč, ovšem jen z důvodu, že při jejím ukládání nebylo přihlédnuto k tomu, že prvostupňový správní orgán ji uložil opakovaně, přičemž v minulosti uložil donucovací pokutu ve výši 20 000 Kč, což spolu s nyní uloženou donucovací pokutou přesahuje zákonem stanovené omezení výše postupně uložených donucovacích pokut. K odvolací námitce žalobce uvedl, že pokuta byla uložena v intencích sazby stanovené § 129 odst. 1 správního řádu, se zohledněním povahy nesplněné povinnosti, v konkrétním případě k vynucení již existující povinnosti, která v rozporu s právem nebyla doposud splněna. Donucovací pokuta sama o sobě ke splnění uložené povinnosti nevede, na splnění uložené povinnosti působí nepřímou finanční motivací povinného. Jejím účelem je tedy donucení povinného, nikoliv jeho trestání.
36. Z právě uvedeného je zřejmé, že žalovaný na danou odvolací námitku reagoval a společně s prvostupňovým správním orgánem zcela dostatečně a přesvědčivě vysvětlil, z jakého důvodu byla pokuta uložena při horní hranici maximální sazby. I s tímto hodnocením se městský soud zcela ztotožňuje a pro stručnost na citované pasáže obou napadených rozhodnutí odkazuje. Nad rámec uvedeného toliko zdůrazňuje, že žalobce se mylí, pokud donucovací pokutu považuje za sankci (srov. bod 18 tohoto rozsudku).

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

37. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
38. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 17. září 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu